

Ens sobren arguments contra el desmantellament de la cooperació pública catalana, i contra l'extinció planificada de les ONG catalanes

La cooperació és un dels sectors més castigats pel Govern. La major part de la retallada d'Exteriors s'ha fet a la cooperació. Un dels primers ERE d'una agència pública va ser a cooperació, i la tercera onada de retallades ha tornat a disminuir el pressupost de l'ACCD, de manera que finalment el pressupost de cooperació al desenvolupament s'ha retallat un 83% dos anys, passant-se de 49 milions d'euros a 9,5 (88%)¹.

El primer que han fet les ONGD ha estat intentar que això afectés el mínim als projectes al Sud. Des del 2008 les ONGD estan reajustant plantilles. Les retallades han suposat EROs i desenes d'acomiatat/des a Catalunya.

A les brutals retallades en el pressupost de cooperació, s'afegeixen ara els impagaments del propi Govern, després de les informacions parcials i contradictòries emeses des de la Direcció General de Cooperació i Acció Humanitària i de l'Agència en relació al possible incompliment d'aquest deure.

Segons un estudi de la FCONGD, més de dues terceres parts de les ONGD federades tenen problemes de liquiditat, i ja han hagut de reduir el seu pressupost en més d'un 20%. La Generalitat i altres administracions tenen un deute amb les ONGD de prop de 10 milions d'euros, dels quals el 90% és un deute adquirit per l'Agència Catalana de Cooperació.

En raó d'aquests compromisos (alguns dels quals deriven de resolucions oficials sobre programes de 3 anys) moltes ONGD han demanat pòlisses de crèdit per poder fer front als pagaments dels projectes a altres països. Aquests deutes adquirits estan portant a les entitats a una situació de col·lapse tècnic i econòmic, i estan posant en perill la sostenibilitat de les ONGD catalanes. És impossible acomplir compromisos amb tercers i planificacions organitzatives, i tampoc es poden acomplir els propis requeriments administratius establerts des de la pròpia administració. Donada aquest endeutament progressiu de les ONGD a compte de les improvitzacions del Govern, si es produís un *default* del Govern català, això comportaria la fallida de la majoria d'ONGD mitjanes catalanes, que són la gran majoria.

Aquests impagaments generen tot un seguit de problemes en cadena no només a les ONG catalanes, sinó també a les dels països pobres. En molts casos a més, les ONG sòcies del Sud han avançat també els diners o han demanat, a la seva vegada, crèdits per avançar-los, confiant en els diners que havien d'arribar de Catalunya.

Els impagaments també estan afectant les relacions de moltes ONG amb governs locals amb els que existien compromisos de mig i llarg termini, única garantia en cooperació per a la consolidació i l'eficàcia de molts projectes, i perjudicant la nostra imatge a l'exterior.

---

¹ Al conjunt de l'Administració catalana, aquest viatge cap a la desaparició de la política pública de Cooperació només ha estat superada per la Direcció General de Publicacions.

Les ONGD demanem honestitat, planificació i responsabilitat al Govern en la transmissió de la informació i en el compliment dels seus deures. Mentre s'anuncien noves retallades, i es donen informacions diferents segons l'interlocutor, s'anuncien també noves convocatòries de subvencions. Quelcom que resulta absurd a la llum de la desprovisió de fons.

El Govern, pel seu pacte amb el PP, ha deixat sense perfil polític Exteriors que només sembla treballar per a la internacionalització de les empreses, havent-hi delegat en aquestes la nostra imatge i política exterior. La pròpia direcció de l'ACCD no només no lidera ni defensa la cooperació com a política pública, sinó que ha desmantellat en dos anys tot l'avançat les últimes dues legislatures. Aquest desgavell per part de la Generalitat i l'esforç recentralitzador del Govern espanyol amb la crisi d'endeutament com excusa, poden conduir a una 'terra arrasada' del teixit associatiu català.

Davant la renúncia de facto de la direcció de l'ACCD a defensar la política pública que gestiona, i davant la impossibilitat d'aconseguir respostes clares de la Secretaria d'Exteriors sobre quan i com es cobrarà el que deuen, la FCONGD ha iniciat gestions amb els partits per portar el tema al Parlament, i demanarà una reunió amb el President Mas. Paral·lelament es reunirà amb el Síndic de Greuges i iniciarà accions jurídiques per denunciar els impagaments.

La FCONGD creu que no és només un problema econòmic. 10 milions és una quantitat prou petita, en relació al pressupost de la Generalitat, com perquè es tracti "només" d'un problema econòmic.

Les ONGD veuen una estratègia planificada de desmantellament del sector per considerar-lo gens afí al Govern i amb poc cost polític: els impagaments que endeuten i bloquegen les ONGD arriben després de tota una ofensiva adreçada al tercer sector, que ha intentat desprestigiar tot allò públic o subvencionat i enfrontar uns subsectors socials amb altres, pels recursos.

Més enllà del pressupost de cooperació i de la manca de compromís i/o horitzó pressupostari a futur, hi ha prou indicis que el Govern ni entén de cooperació ni hi creu, i no s'adona dels grans beneficis que reporta a la imatge i a la coherència del projecte nacional. Ben al contrari ja hi ha prou indicis de la seva consideració com a espai polític menor i de la seva reorientació per donar-li més espais a les empreses en detriment de la societat civil. Malgrat no s'han tancat les vies de diàleg, mai no hi ha hagut voluntat real de diàleg, ni de construcció col·lectiva amb aquesta en els espais destinats a aquest fi (Consell de cooperació, Consell d'administració...).